

Stopp Veisaltingen

Interesseorganisasjon mot veisalting i Norge

www.stoppveisaltingen.no

*Stopp Veisaltingen,
Interesseorganisasjon mot veisalting i Norge
v/ nestled. Kjell Gunnar Haugen
3576 HOL
Tlf. 481 07 857, e-post: kj-haug4@frisurf.no*

Hol 6.mars 2006

Statens forurensingstilsyn
Postboks 8100 Dep.

0032 OSLO

RAMMEDIREKTIV FOR VANN - HØRINGSUTTALELSE

Vi viser til forskriftsforslaget angående gjennomføring av rammedirektivet for vann som er sendt ut til høring. Vi tillater oss å komme med en konkret sak som i sterk grad angår direktivet.

Salting av norske vinterveier har pågått i mange år. Men de siste årene har omfanget økt enormt. I løpet av de siste 3 årene er forbruket av salt mer enn fordoblet, vinteren 2004/05 ble det på norske veier anvendt 140 000 tonn salt. Det vil si om lag 20 tonn pr. km. salta vei. I Sverige har derimot forbruket av salt blitt halvert i løpet av de siste 10 årene. De var oppe i et forbruk på 450 000 tonn salt, men de siste årene har de redusert det til rundt 200 000 tonn. Det tilsvarer om lag 8,8 tonn pr. km salta vei. Og som det svenske vegvesenet hevder, de gir seg ikke med det, saltforbruket skal ytterligere reduseres. De har redusert forbruket fordi de har sett hvilke store negative konsekvenser salt har på miljøet. I tillegg kjenner de til at rammedirektivet for vann skal innføres i Sverige, og at det vil sette klare krav mht. forurensing.

Det som er veldig interessant å legge merke til, er at samtidig som saltforbruket har gått dramatisk ned i Sverige, har også antall drepte på vinterveiene der gått gledelig nedover år for år.

Etter det vi forstår er vanddirektivet hjemlet i Romatraktaten og skal bidra til å nå fellesskapets mål på miljøområdet. Det innebærer at det er et minimumsdirektiv, og at det enkelte land står fritt til å innføre strengere bestemmelser eller høyere ambisjonsnivå enn direktivets krav. Gjennomføring av direktivet innebærer at det skal stilles krav om at alle vannforekomster skal beskyttes mot forringelse av tilstanden, og om nødvendig restaureres for å tilfredsstille kravene til såkalt god stand. Med andre ord, der tilstanden på vannet er god, skal direktivet bidra til at den forblir god. Men for vannforekomster hvor tilstanden er mindre god, krever direktivet at det gjøres tiltak for å forbedre den. For forekomster av overflatevann og vassdrag, innebærer dette at både den økologiske – og kjemiske tilstanden skal være god. Det vil i praksis si at kjemiske og fysiske forhold skal være av en slik karakter at det gir gode livsbetingelser for dyr og planter. Vi har sett at svenskene definerer god grunnvannstatus hvor vann ikke er salt.

Forurensing på grunn av veisalt er ikke klarlagt i Norge så langt. Dette har vært et felt som myndigheten ikke har tatt på alvor og hvor Statens vegvesen har kunnet forurense som de har ønsket uten noen form for kontroll eller begrensning. Resultatet av denne forurensingen begynner vi så smått å se resultatet av.

For noen år siden ble det bekreftet dødt fiskevann i Asker som følge av salting, og det har etter vært blitt mistanke om flere tilsvarende vann og vassdrag. Salting har også resultert i ødelagte drikkevannsbrønner som ligger langs veier som blir saltet. Etter hvert er det svært mange slike brønner som er ødelagt, ikke bare hvor det er overflatevann / oppkommevann, men også brønner hvor det er boret etter vann. At problemet har akselerert de siste årene, skyldes sannsynligvis den voldsomme økningen i saltforbruket de senere årene. Hvilke andre stoffer som saltet fører med seg ut i naturen og drikkevannskilder, kjenner vel ingen i dag. Men salt fører til økt slitasje av veibanen og dermed øker innholdet partikler og miljøgifter i avrenningen. Salt øker løseligheten av blant annet tungmetaller, slik at tungmetaller kan bli frigitt fra partikler. Dette innebærer at transporten av metallene til vann og våtmarker øker, og som igjen kan føre til forurensing av grunnvannet.

Veisalt tilsettes jerncyanid for å unngå at det klumper seg. Dette kan også føre til dannelse av giftige former for cyanid, jfr. rapport fra Jordforsk.

Veisalting er et så stort forurensingsproblem at det må tas på alvor før det er for sent. Vi er av den oppfatning at grunnen langs salta veier allerede i dag må betegnes som forurenset med henvisning til det som er nevnt ovenfor. Dette er sterkt beklagelig, for vannet er det viktigste vi har og som alt liv er avhengig av. Derfor er vanddirektivet svært velkomment, fordi det setter klare krav til at menneskelige aktiviteter ikke skal forringe kvaliteten på vannet. Vi ber derfor om at direktivet blir gjennomført i Norge slik som kravet er, vannkvaliteten skal ikke forringes.

Med vennlig hilsen
Stoppveisaltingen.no

Kjell.G.Haugen

Kjell Gunnar Haugen
nestleder